

CELJSKA MOHORJEVA DRUŽBA

Prva slovenska založba

CELJE - LJUBLJANA

GREGOR ČUŠIN: MOJ MALI BESEDNJAK OD Ž DO A

Podatki o knjigi

- Naslov: Moj mali besednjak od Ž do A
- Avtor: Gregor Čušin
- Zbirka: Šmarnice
- Urednica: Cvetka Rezar
- Cena: 8,50 €
- Velikost: 150 mm x 210 mm
- Vezava: mehka z zavih
- Število strani: 100
- ISBN: 978-961-278-436-2
- Založnik: Celjska Mohorjeva družba
- Leto izdaje: 2019

Duhovita razmišljanja o življenju

Avtorjeva razmišljanja, po geslih zbrana v naslov Moj mali besednjak od Ž do A, na duhovit in domiseln način spodbujajo k razmisleku o življenju. Zato da bi živeli prav, da bi bilo življenje na prvem mestu, je treba včasih naše spiske in sezname, naše načrte obrniti na glavo. In posledično vse od A do Ž postane od Ž do A. Življenje je v svojem bistvu vedno in nujno na začetku. Z življenjem se začne.

Avtor na nekoliko nenavaden, drugačen način razmišlja o življenju, kako ga živeti kot kristjan – v odnosu do sebe, do drugih in tudi v odnosu do Boga. Nevsiljivo podaja številne vrednote, ki jih sodoben način življenja pogosto prezira in nanje pozablja, in razmišlja o tem, kako načrtovati svoje življenje, da bo kot drevo, ki ima korenine v nebesih, krošnjo pa (še) prepuščeno vremenu na zemlji. Na sodobnost pogleda skozi oči svetopisemskih besedil, oseb in njihovih dejanj ter opozarja na živost svetopisemskega sporočila. Bralcu, ki si želi čim bolj polno živeti krščanstvo tukaj in zdaj, ta besedila dajejo navdih za osvežujoč pogled na krščansko držo v sodobnosti.

Kontakt

Uredništvo

T 01 244 36 70

urednistvo@celjska-mohorjeva.si

O avtorju

Gregor Čušin se nam tako predstavi: kristjan, mož, oče, glumač, oče šestih otrok, mož ene žene, verujoč v enega Boga.

Odlomki iz knjige

V življenju običajno razvrščamo reči po nekem redu: po velikosti, po pomembnosti, po barvi in okusu. In tudi ljudi razvrščamo.

A prej omenjeni parametri, kriteriji in sita so že pri rečeh kaj hitro lahko šovinistični, seksistični, mačistični in rasistični, kaj šele pri ljudeh. Zato delamo spiske. Seznime. Ter reči (in ljudi) razvrstimo po abecedi: od A do Ž.

Tudi kadar hočemo biti izčrpni in natančni ali kadar hočemo komu povedati vse oziroma vse, kar mu gre, mu povemo »vse po spisku«. Povemo vse »od A do Ž«.

A če v življenju vedno razvrščate po seznamih in načrtih, če razvrščate »vse po spisku« in »od A do Ž«, boste slej ko prej ugotovili, da življenje vedno pristane na zadnjem mestu.

In boste rekli: »Saj živimo! Dihamo in jemo. Povsem refleksno in nagonsko.« A če zgolj dihamo in jemo ... in seveda delamo, da lahko jemo, da lahko dihamo, še ne pomeni, da živimo. Saj tudi kamen živi, pa ne diha in ne jé. In ne dela. Zgolj – je. Včasih bolj živ kot mi!

Imeti, imeti, imeti namesto biti, biti, biti.

Živ je vsakdo, ki mu bije srce; živi pa le tisti, ki ve, zakaj oziroma za koga mu bije srce.

Zato da bi živeli prav, da bi bilo življenje na prvem mestu, je treba včasih naše spiske in sezname, naše načrte obrniti na glavo. In posledično vse od A do Ž postane od Ž do A.

Življenje je v svojem bistvu vedno in nujno na začetku. Z življenjem se začne.

Kaj sploh je življenje?

Za tisti droben skupek celic v maternici, iz katerega se bo razvil človek, ki bo dihal, jedel, pil, spal, plesal, govoril in pel, mnogi pravijo, da ni živ in da se ga zato lahko odstrani. Odstrani, ne ubije. Ker ubijemo lahko le nekaj, kar je živo. Tako pravijo.

A če bi le slutnjo tega skupka celic odkrili kjer koli v vesolju, na Luni na primer, bi na vso moč kričali, ne le govorili o »obstoju življenja«.

Mar ni to obrnjeno na glavo?!

Dejstvo je, da imamo na življenje različne poglede. In je logično (ne rečem pa, da je tako prav), da imamo različne poglede tudi na to, kaj je življenje. Sploh mi, ki pravimo, da »nismo od tega sveta«, in nas ti, ki to so, posledično (in logično) gledajo, kot da smo za na luno, imamo na življenje poseben, obrnjen pogled. In namesto od A do Ž, od rojstva do smrti, živimo od Ž do A, od smrti do rojstva!

Pri krstu umre stari človek, ki pripada očetu in mami in je zapisan grehu in grobu, in se rodi novi človek, Božji otrok, ljubljen in odrešen. Ta, v plenice poviti jokajoči otrok pusti smrt za seboj in več ne umre. Ker je oblekel Kristusa, ki je večno Življenje. In večna Ljubezen. Kar je pravzaprav eno in isto.

Obrnjeno na glavo. Kot drevo, ki ima korenine v nebesih, krošnjo pa (še) prepuščeno vremenu na zemlji.

(Str. 7–8)